

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain ja maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muuttamisesta sekä meijerikohtaisesta kiintiömaksusta annetun lain kumoamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan maidon kaksihintajärjestelmään kuuluvien maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain ja maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain voimassaoloaikaa jatkettavaksi kahdella vuodella vuoden 1996 elokuun loppuun.

Kiintiöiden liikkuvuutta esitetään samalla lisättäväksi tekemällä maidon tuotantokiintiöiden siirto maaseutuelinkeinojärjestelmän sisällä mahdolliseksi sopimuksen perusteella. Lisäksi ehdotetaan kiintiömaksua alennettavaksi vientikustannusten alenemisen johdosta. Valitusoi-

keutta korkeimpaan hallinto-oikeuteen esitetään rajoitettavaksi siten, että lisäkiintiöiden osalta siirrytään muutoksenhakulupajärjestelmään.

Kaksihintajärjestelmään liittyvä meijerikohtaisesta kiintiömaksusta annettu laki ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

Esitys liittyy valtion vuoden 1994 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä. Lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Maidon tuotanto- ja markkinatilanne

Maidon kaksihintajärjestelmä tuli voimaan vuoden 1985 alusta. Maidonlähettäjien luku-

määrä on järjestelmän voimassaoloaikana pudonnut 65 752:sta 35 218:aan eli 46,4 prosenttia. Meijerimaidon määrä on samanaikaisesti alentunut 2 808 miljoonasta litrasta 2 274 miljoonaan litraan eli 19 prosenttia. Nesteomavaraisuus oli vuonna 1992 109 prosenttia.

Seuraavassa on esitetty lypsykarjataloutta koskevia tunnuslukuja:

	1985	1989	1990	1991	1992	+/- % ed.v.	1993 (arvio)
Maidonlähettäjien lukumäärä.....	65 750	47 990	45 490	38 100	35 200	16,2	34 600
Lehmien lukumäärä, 1 000 kpl.....	621	535	509	492	441	-10,3	426
Keskituotos, l.....	4 812	5 246	5 547	5 620	5 613	0,1	—
Maitoa meijeriin, milj. l.....	2 808	2 547	2 600	2 345	2 274	-3,0	2 240
Valtion markkinoimisvastuun enimmäismäärä, milj. l.....	2 730	2 660	2 625	2 550	2 375	4,9	2 375
Omavaraisuus nesteomavaraisuuden mukaan %.....		121	121	122	109	-7,4	108
Maitotaloustuotteiden vientituki, milj. mk.....	1 306	1 191	1 177	1 432	907	-36,6	890
Tuotantokiintiöt, milj. l.....	3 040	3 070	3 020	2 980	2 715	-8,9	—
Kiintiömaksut, milj. mk.....	27	26	60	60			130 ¹

¹ Vuoden 1993 kiintiömaksu koskee ajanjaksoa 1.1.1992—31.8.1993

1.2. Maidontuotantoa ohjaava lainsäädäntö

Maataloustulolaki

Vuoden 1990 alusta voimaan tullut maataloustulolaki (736/89), joka koskee hinnoitteluvuosia 1990/91—1994/95, on tarkoitus kumota vuoden 1994 alusta. Sen sijaan on ehdotettu säädettäväksi laki maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä (HE /1993 vp). Lain tavoitteissa korostuu maatalouden tuottavuuden kehittäminen, markkinoinnin varmistaminen ja maatalouden kustannustason alentaminen. Tavoitteet vastaavat keskeisiltä osiltaan Euroopan yhteisöjen (EY) yleistä maatalouspolitiikkaa. Määrällisiin tuontirajoituksiin pohjautuvasta tuontisuojusta siirryttäisiin maksupohjaiseen tuontisuojusta maataloustuotteiden markkinointia rahoitettaisiin kuten tähänkin asti valtion talousarvioon varattavalla määrärahalta ja maatalouden tuotantopanoksilta ja maataloustuotteilta perittävillä markkinointimaksuilla, veroilla ja muilla maksuilla. Markkinointia rahoitettaisiin lisäksi elintarvikkeiden tuontin yhteydessä perittävillä tuontimaksuilla, tulleilla ja valmisteverojen tulokertymällä. Maidontuottajilta kannetaan nykyisin maidon vientikustannusmaksua maidon, sianlihan ja viljan vientikustannusmaksusta annetun lain (1062/90) nojalla noin 120 miljoonaa markkaa vuodessa ja lisäksi lannoite-, rasva- ja valkuaisveroa viennin rahoittamiseksi. Maidon kiintiömaksua arvioidaan perittävän vuonna 1993 noin 130 miljoonaa markkaa.

Lupa- ja sopimusjärjestelmät

Nautakarjayritysten perustamista ja laajentamista on säännelty vuodesta 1979 alkaen kotieläinlupalainsäädännöllä. Kotieläintuotannon ohjaamisesta annetun lain (1305/90) mukaan toiminta on edelleen luvanvaraista tietyissä rajoissa. Lupa- ja sopimusjärjestelmä ei vuoden 1984 jälkeen ole koskenut lypsykarjataloutta eikä nykyisin myöskään emolehmiä.

Maataloustuotannon tasapainottamisesta annetussa laissa (1261/89) tarkoitettujen tuotannon vähentämissopimusten piirissä oleva kiintiöiden määrä on noin 290 miljoonaa litraa. Vuonna 1992 annettiin laki maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta (1330/92), joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

Maidon kaksihintajärjestelmä

Vuoden 1985 alusta käyttöön otettu maidon kaksihintajärjestelmä perustuu maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annettuun lakiin (569/84), jäljempänä kiintiömaksulaki, ja maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettuun lakiin (570/84), jäljempänä tuotantokiintiölaki. Nykyiset lait ovat voimassa vuoden 1994 loppuun.

Kiintiömaksulain mukaan jokainen, joka harjoittaa Suomessa meijeriliikettä, on velvollinen suorittamaan kuukausittain kiintiömaksua niiltä vastaanottamiltaan maitolitroilta, jotka ylittävät maidontuottajalle vahvistetun vuotuisen tuotantokiintiön mukaisen litramäärän. Meijeriliikkeen on vähennettävä kiintiömaksua vastaava määrä asianomaiselle maidontuottajalle maksettavasta maidon hinnasta. Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta. Tarkoituksena on ollut, että kiintiömaksun suuruus vastaa yhden maitolitrin viennistä aiheutuvia kustannuksia. Kiintiömaksulain mukaan kiintiömaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta huolehtii maatilahallitus, joka on lakkautettu vuoden 1993 alusta. Lakkauttamisen yhteydessä maatilahallitukselle kuuluvat tehtävät siirrettiin maa- ja metsätalousministeriölle, maaseutuelinkeinopiireille ja kasvintuotannon tarkastuskeskukselle. Samalla maa- ja metsätalousministeriön yhteyteen perustettiin hallintolainkäyttöasioita varten maaseutuelinkeinon valituslautakunta. Kiintiömaksulain täytäntöönpanotehtävistä huolehtii tällä hetkellä maa- ja metsätalousministeriö.

Tuotantokiintiölaki sisältää säännökset maidon tuotantokiintiöiden suuruudesta ja vahvistamisesta sekä niiden siirtämisestä maatilalan omistus- ja hallintaoikeuden vaihtuessa. Jokaiselle maidontuottajalle vahvistetaan lain mukaan tuotantokiintiö. Se ei kuitenkaan muodosta ehdotonta kattoa meijeriin toimitettavan maidon määrälle, vaan tuottaja joutuu kiintiön ylittävältä tuotannon osalta suorittamaan meijerin kautta edellä mainittua kiintiömaksua vientikustannusten korvaamiseksi. Nykyisin uusia tuotantokiintiöitä voidaan vahvistaa ja vahvistettuja tuotantokiintiöitä korottaa määrään, joka on 75 prosenttia maaseutuelinkeinopiirien alueilla lakkautettujen tuotantokiintiöiden perusteella tuotetusta maitomäärästä. Edellisestä poiketen Ahvenanmaan maakunnan, Lapin ja Kainuun maaseutuelinkeinopiiriin sekä Oulun maaseutuelinkeinopiiriin kuulu-

vien Kuusamon, Taivalkosken ja Pudasjärven kuntien alueilla lisäkiintiöitä myönnetään pelkästään se määrä, jolla tuotanto alittaa laissa vahvistetun tuotantomäärän.

Meijerikohtainen kiintiömaksu

Maidon kaksihintajärjestelmään on vuodesta 1989 liittynyt laki meijerikohtaisesta kiintiömaksusta (1303/88). Kiintiömaksua on velvollinen suorittamaan jokainen meijeriliikkeen harjoittaja. Kiintiömaksun suuruus on tällä hetkellä 50 penniä litralta meijerin perustuotantomäärän ylittävstä maitomäärästä.

2. Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

2.1. Maidon kaksihintajärjestelmän jatkaminen ja lain täytäntöönpano

Maidon kaksihintajärjestelmää ehdotetaan jatkettavaksi kahdella vuodella elokuun 31 päivään 1996.

Maaseutuelinkeinohallinnon uudistuksen yhteydessä maaseutupiirit ja kalastuspiirit yhdistettiin vuoden 1993 alusta maaseutuelinkeinopiireiksi, jotka tulivat suoraan maa- ja metsätalousministeriön alaisiksi. Samassa yhteydessä lakkautettiin maatilahallitus ja muun muassa sille kuuluneet kiintiömaksulain täytäntöönpanotehtävät siirtyivät maa- ja metsätalousministeriölle. Tässä yhteydessä osa näistä tehtävistä ehdotetaan siirrettäväksi maaseutuelinkeinopiireille keskushallinnon uudistamisen lähtökohtien mukaisesti. Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitus hoitaisi sanotut täytäntöönpanotehtävät.

Maaseutuelinkeinopiirin päätöksiin haetaan muutosta maaseutuelinkeinon valituslautakunnalta. Muutosta valituslautakunnan päätökseen haetaan, jollei toisin säädetä, valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Ehdotuksessa esitetään valitusoikeutta rajoitettavaksi valituslautakunnan päätöksistä lisäkiintiöiden osalta siten, että muutoksen hakeminen korkeimmalta hallinto-oikeudelta tulisi luvanvaraiseksi. Kiintiöpäätösten leimaverovapaudesta luovuttaisiin, mutta maaseutuelinkeinopiirin kiintiöpäätökset olisivat jatkossakin maksuttomia.

Esityksen tavoitteena on, että meijerimaidon kokonaismäärä pysyisi vuoden 1993 tasolla eli 2 200—2 300 miljoonana litrana lain voimassaoloaikana. Maidon kiintiömaksua ehdotetaan alennettavaksi vientikustannusten alenemista vastaavasti 165 penniin litralta 1 päivänä syyskuuta 1993 ja sen jälkeen meijeriin toimitetun maidon osalta. Maksun suuruus vastaa maatalouden markkinointineuvoston laskelman mukaista maitotuotteiden vientikustannusta maitolittraa kohti, johon on lisätty keskimääräinen maidon tuotantotuki. Maidon kaksihintalainsäädännön voimaan tullessa vahvistettiin kaikille tuottajille vähintään 30 000 litran tuotantokiintiö. Vuodesta 1990 alkaen ei kiintiömaksua ole peritty tuottajilta, joiden tuotanto on alle 40 000 litraa. Sanottu säännös ehdotetaan kumottavaksi kiintiöiden yhdistämistä koskevan esityksen johdosta. Tuottajille, joiden kiintiö on alle 40 000 litraa ja jotka ovat ylittäneet kiintiönsä vuonna 1990, 1991 tai 1992, maaseutuelinkeinopiiri vahvistaisi esityksen mukaan kiintiöksi 40 000 litraa.

2.2. Kiintiöiden siirtäminen ja yhdistäminen

Tuotantokiintiöiden liikkuvuutta ja kiintiöjärjestelmän joustavuutta ehdotetaan parannettavaksi sallimalla kiintiöiden siirto viljelijöiden keskinäisen sopimuksen perusteella maaseutuelinkeinopiirien sisällä. Ehdotuksen mukaan maidontuotannosta luopuvan tilan tuotantokiintiön määrästä lisättäisiin toisen sopimusosapuolen kiintiöön litramäärä, joka vastaa maidontuotannosta luopuvalla maatilalla kiintiön perusteella tuotetun maidon määrää. Kiintiön ja tuotetun maitomäärän erotus siirrettäisiin maaseutuelinkeinopiirille myönnettäväksi kiintiöinä ja lisäkiintiöinä. Kiintiöiden ja lisäkiintiöiden myöntäminen piirin kautta perustuisi jatkossa pääasiassa kiintiöiden siirron yhteydessä piirin käytettäväksi siirrettäviin litramääriin. Maa- ja metsätalousministeriö antaisi ohjeet lisäkiintiöiden jakoperusteista.

Ahvenanmaan maakunnan sekä jäljempänä mainittujen maaseutuelinkeinopiirien alueilla kiintiöitä myönnettäisiin edelleen määrä, jolla meijerimaidon määrä edellisen vuoden aikana on Ahvenanmaan maakunnassa alittanut 14 miljoonaa litraa, Lapin maaseutuelinkeinopiirin alueella 100 miljoonaa litraa, Kainuun maaseutuelinkeinopiirin alueella 70 miljoonaa litraa, Oulun maaseutuelinkeinopiiriin kuuluvi-

en Kuusamon, Taivalkosken ja Pudasjärven kuntien alueella 32 miljoonaa litraa.

Milloin tuottaja on ostanut tai vuokrannut koko maatilan tai pääosan sen pelloista tai jos kysymyksessä ovat olleet aviopuolisot, joille on vahvistettu erilliset tuotantokiintiöt, on maati-
lojen kiintiöt voitu vuoden 1992 joulukuusta alkaen hakemuksesta yhdistää siten, että haki-
jan kiintiöön on lisätty yhdistettävän kiintiön
perusteella edellisen kalenterivuoden aikana
meijeriin toimitettua maitomäärää vastaava lit-
ramäärä. Edellytyksenä on lisäksi ollut, ettei
sanotuilla tiloilla ole ollut voimassa valtion tai
maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kanssa teh-
tyä maataloustuotannon vähentämis- tai luo-
pumissopimusta. Jos kysymyksessä on ollut
tilan tai sen peltojen vuokraus, kiintiöt on
voitu yhdistää vain sen kiintiökauden loppuun,
jonka aikana vuokrasopimus päättyy. Esityk-
sen mukaan aviopuolisoiden ja tuotantoren-
kaan osakkaiden kiintiöt yhdistettäisiin vähen-
tämättöminä. Muissa tapauksissa hakijan kiin-
tiöön lisättäisiin litramäärä, joka vastaa mai-
dontuotannosta luopuvalla tilalla kiintiön pe-
rusteella tuotettua maitomäärää.

Voimassa olevassa tuotantokiintiölaissa on
asetettu ehtoja, jotka koskevat tilalla asumista
ja tilan työvoimaa. Säännöksillä on pyritty
perheviljelmätyyppisten yritysten toimintaedel-
lytysten turvaamiseen. Esityksessä ehdotetaan
lievennyksiä asumista koskeviin vaatimuksiin.
Työnkäyttöä koskevat vaatimukset poistetta-
isiin sen sijaan kokonaan. Esityksessä on otettu
huomioon kotieläintuotannon ohjaamisesta an-
nettuun lakiin ehdotetut muutokset (HE
206/1993 vp) siltä osin kuin ne koskevat tuo-
tantorenkään muodostamista, asumista ja
työnkäyttöä.

Maaseutuelinkeinohallinnon uudistamisesta
johtuen on kiintiöjärjestelmään kuuluviin lakei-
hin esitetty tehtäväksi joukko teknisiä muutok-
sia.

Samalla ehdotetaan meijerikohtaisesta kiin-
tiömaksusta annettu laki kumottavaksi tarpeet-
tomana. Vuonna 1992 meijerikohtaisia kiin-
tiömaksuja kertyi vain 39 000 markkaa.

3. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole organisatorisia vaikutuksia
valtionhallinnossa.

Maidon kiintiömaksun tuotolla katetaan

osa maitotaloustuotteiden ylijäämän viennistä
aiheutuvista kustannuksista. Maidon kiin-
tiömaksun tuotoksi vuonna 1994 arvioidaan 25
miljoonaa markkaa.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousmi-
nisteriössä maidon kaksihintajärjestelmän neu-
vottelukunnan ehdotuksen perusteella.

5. Muut esitykseen vaikuttavat seikat

5.1. Riippuvuus kansainvälisistä sopimuksista ja velvoitteista

Maataloustuotteiden kauppaa koskevissa
kansainvälisissä neuvotteluissa on ollut pyrki-
myksenä vähentää maataloustuotteiden vienti-
tukea, mikä on myös esityksessä tarkoitettu
järjestelmän tavoitteena maitotuotteiden osalta.
Euroopan yhteisöjen neuvosto päätti vuonna
1984 ottaa käyttöön maitokiintiöjärjestelmän,
jossa jäsenvaltioille on määrätty kansalliset
kiintiöt. Järjestelmä perustuu tilakohtaisiin
meijerimaito- ja suoramyyntikiintiöihin. Kiin-
tiön ylityksestä maksetaan kiintiömaksua, jon-
ka suuruus on 115 prosenttia ohjehinnasta.
Jäsenvaltiot voivat siirtää käyttämättömiä kiin-
tiöitä alueiden sisällä tai välillä ja ryhtyä
järjestelyihin suoramyyntikiintiöiden ja meijeri-
kiintiöiden vaihtamiseksi sikäli kuin kansallista
kokonaiskiintiötä ei ylitetä. Kiintiöitä voidaan
siirtää tilalta toiselle tilan myynnin, vuokrauk-
sen tai perimisen kautta. Lisäksi voidaan
myöntää kiintiöitä kansallisesta varannosta.
Kiintiökausi yhteisössä on 1 päivästä huhtikuu-
ta 31 päivään maaliskuuta.

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen
(ETA-sopimus) mukaan maatalouspolitiikka
jää kunkin sopijavaltion sisäiseksi asiaksi. Esi-
tyksellä ei siten ole välittömiä yhtymäkohtia
ETA-sopimukseen. Suomi on myös jättänyt
jäsenhakemuksen EY:lle. Jäsenyys toteutunee
aikaisintaan vuonna 1995.

5.2 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy valtion vuoden 1994 talousar-
vioon ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yh-
teydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta

5 §. Voimassa oleva 5 §:n 1 momentti sisältää säännökset siitä, että maidon kiintiömaksua on suoritettava kunkin maidontuottajan maitomäärän siltä osalta, jolla meijeriin toimitettavan maidon määrä maksukautena ylittää tuottajalle vahvistetun kiintiön. Maksua ei kuitenkaan ole peritty 2 momentin mukaan alle 40 000 litran tuotannosta edellyttäen, että tuottajalle on vahvistettu maidon tuotantokiintiö eikä sitä ole lakkautettu. Sanottu 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi tuotantokiintiölakiin ehdotettavan muutoksen johdosta, jonka mukaan tuottajille, joiden kiintiö on ollut alle 40 000 litraa ja jotka ovat vuonna 1990, 1991 tai 1992 ylittäneet kiintiönsä, maaseutuelinkeinopiiri vahvistaa hakemuksetta kiintiöksi 40 000 litraa.

6 §. Pykälä sisältää säännökset kiintiömaksuvelvollisuudesta. Maksun suuruus ehdotetaan alennettavaksi maitotuotteiden vientikustannusten alentumisen johdosta 205 pennistä 165 penniin litralta. Tarkoituksena on edelleen, että maksu vastaa maidon viennistä aiheutuvia kustannuksia lisätynä keskimääräisellä maidon tuotantotuella.

8—12, 14, 16, 18, 19 ja 23 §. Pykäliin on tehty teknisiä muutoksia, jotka johtuvat maaseutuelinkeinohallinnon uudistamisesta. Maatilahallitus lakkautettiin vuoden 1993 alusta, jolloin sille annetut maidon kaksihintajärjestelmän täytäntöönpanotehtävät siirtyivät maa- ja metsätalousministeriölle. Maatalouspiirit ja kalastuspiirit yhdistettiin samassa yhteydessä maaseutuelinkeinopiireiksi. Maa- ja metsätalousministeriölle kuuluvat tehtävät ehdotetaan siirrettäväksi maaseutuelinkeinopiireille hallinnon uudistamisen lähtökohtana olleiden periaatteiden mukaisesti.

17 §. Maatilahallituksen lakkauttamiseen liittyen maa- ja metsätalousministeriön yhteyteen perustettiin maaseutuelinkeinojen valituslautakunta. Maaseutuelinkeinopiirien päätöksiin haetaan muutosta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalta. Valituslautakuntaan valitaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen päätöksistä. Valituslautakunnan päätökseen haetaan muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta.

24 §. Voimassa olevan 24 §:n mukaan kiin-

tiömaksulain nojalla annettavista päätöksistä ei peritä leimaveroa. Ehdotuksen mukaan kiintiömaksulain nojalla annetuista päätöksistä ja muista suoritteista perittäisiin maksu siten kuin maksujen perimisestä valtion maksuperustelaisissa (150/92) säädetään. Maaseutuelinkeinopiirien maksullisista suoritteista säädetään maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (45/93). Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan suoritteista perittävistä maksuista annettun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (149/93) 1 §:n mukaan peritään muutoksenhaussa käsitelymaksua 500 markkaa.

27 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi lain voimassaoloajan jatkamista tarkoittava muutos. Lain 6 §:ssä säädettyä kiintiömaksua 165 penniä litralta ehdotetaan perittäväksi 1 päivänä syyskuuta 1993 ja sen jälkeen meijeriin toimitetusta maidosta.

1.2. Laki maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä

12 §. Pykälää ehdotetaan selvennettäväksi lisäämällä 3 momenttiin tekninen viittaus 21 §:n 2 momenttiin, johon myös ehdotetaan tehtäväksi tekninen tarkistus maaseutuelinkeinohallinnon uudistamisen johdosta.

13 §. Pykälä sisältää säännökset tuotantokiintiön yhdistämisestä ja siirtämisestä. Voimassa olevien säännösten mukaan kiintiöt on voitu yhdistää vain jos kyseessä ovat aviopuolisot tai jos tuottaja on ostanut tai vuokrannut maatilan tai vähintään puolet sen pelloista. Muiden kuin puolisoitten osalta on edellytetty lisäksi, että maatilat muodostavat maatalouskokonaisuuden, jota voidaan hoitaa samasta talouskeskuksesta käsin. Hakijan tuotantokiintiöön on lisätty edellisen kalenterivuoden aikana meijeriin toimitettu maitomäärä. Esityksen mukaan aviopuolisoiden ja kahden tai useamman kotieläinyrityksen muodostaman tuotantorenkkaan kiintiöt yhdistettäisiin kokonaan. Muissa tapauksissa maidontuotannosta luopuvan tilan kiintiöstä siirretään tai yhdistetään määrä, joka vastaa maatilalla tuotetun maidon määrää. Kiintiön ja tuotetun maitomäärän erotus siirretään maaseutuelinkeinopiirille myönnettäväksi kiintiöinä ja lisäkiintiöinä. Jos on kyse pelkästään kiintiön osan siirrosta, kiintiön osasta luopuvan tilan tuotantokiintiöksi vahvistetaan määrä, joka saadaan, kun

tuotetun maidon määrästä vähennetään siirretävän kiintiön määrä. Edellytyksenä kiintiön yhdistämiselle tai siirtämiselle on edelleen, että tiloilla, joita kiintiöiden yhdistäminen tai siirtäminen koskee, ei ole voimassa valtion tai maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kanssa tehtyä maidontuotantoa rajoittavaa sopimusta.

14 §. Pykälän 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö päättäisi perusteista, joiden nojalla maaseutuelinkeinopiirit voivat vahvistaa kiintiöitä. Tarkoituksena on antaa etusija nuorille tuottajille ja niille tuottajille, joilla lisäkiintiö voisi olla osana tilan talouden vakauttamistoinenpiteitä. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tekninen muutos.

15 §. Voimassa olevan lain mukaan kiintiöitä on voitu vahvistaa vain luonnolliselle henkilölle, kuolinpesälle ja luonnollisten henkilöiden muodostamalle yhtymälle. Ehdotuksen mukaan kiintiöitä voitaisiin vahvistaa myös tuotantorenkaalle.

16 ja 19 §. Pykäliin ehdotetaan tehtäväksi maaseutuelinkeinohallinnon uudistamisesta johtuvia teknisiä muutoksia.

17 §. Voimassa olevan lain mukaan kiintiön vahvistaminen on edellyttänyt tilalla asumista ja osallistumista maidontuotantoon. Asumisvaatimukseen ehdotetaan lievennystä ja työnkäyttöä koskeva vaatimus ehdotetaan poistettavaksi kokonaan. Ehdotuksen mukaan riittäisi, että maidontuottaja asuu tilan hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä siitä.

18 §. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi 17 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavat muutokset asumisen ja työn käytön suhteen.

20 §. Valtioneuvosto voisi ehdotetun muutoksen pohjalta määritellä perusteet, joiden mukaan muusta kotieläintaloudesta voisi siirtyä maidontuotantoon. Kotieläintuotannon ohjaamisesta annetussa laissa on vastaavanlainen säännös, jonka perusteella on mahdollista myöntää lupa tuotantosuunnan vaihtamiseen siirtymiseksi esimerkiksi maidontuotannosta muuhun kotieläintuotantoon. Pykälän 2 momenttiin on tehty maaseutuelinkeinohallinnon uudistamisesta johtuva tekninen muutos.

21 §. Voimassa olevan 21 §:n 1 momentin mukaan maaseutuelinkeinopiirin on lakkautettava tuotantokiintiö, milloin maidontuottaja on lopettanut tuotannon eikä se johdu valtion kanssa tehdystä maidontuotannon rajoittamisesta koskevasta sopimuksesta. Tuottajalla on ollut oikeus saada enintään entisen suuruinen kiintiö, jos hän on aloittanut tuotannon viiden vuoden kuluessa siitä, kun tuotantokiintiön

lakkauttaminen on saanut lainvoiman. Maaseutuelinkeinopiiri on voinut myöntää uusia tuotantokiintiöitä 75 prosenttia lakkautettujen tuotantokiintiöiden perusteella edellisen vuoden aikana meijeriin toimitetusta maitomäärästä, edellyttäen että lakkauttaminen ei ole johtunut valtion ja maatalousyrittäjäin kanssa tehdystä lopettamis- tai luopumissopimuksesta. Kiintiöiden lakkauttamisesta luovuttaisiin. Tuotantokiintiö raukeaisi, jos tuottaja lopettaa maidontuotannon eikä aloita sitä viiden vuoden kuluessa uudelleen. Milloin lopettaminen johtuu sopimuksesta, jonka perusteella maksetaan korvausta valtion varoista, lasketaan edellä tarkoitettu viiden vuoden aika sopimuksen voimassaolon päättymisestä. Pykälän 2 ja 3 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi teknisiä muutoksia.

25 §. Maatilahallituksen lakkauttamiseen liittyen maa- ja metsätalousministeriön yhteyteen perustettiin maaseutuelinkeinujen valituslautakunta. Maaseutuelinkeinopiirien päätöksiin haetaan muutosta maaseutuelinkeinujen valituslautakunnalta. Valituslautakuntaan valitaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen päätöksistä. Valituslautakunnan päätökseen haetaan muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta. Maatalouselinkeinujen valituslautakunnan päätöksistä perittävistä maksuista on päätetty maaseutuelinkeinujen valituslautakunnan suoritteista perittävistä maksuista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä. Sanotun päätöksen 1 §:n 1 momentin mukaan peritään muutoksenhaussa käsittelymaksua 500 markkaa. Maaseutuelinkeinopiirin päätös olisi edelleen maksuton. Tuotantokiintiölain nojalla annettavista päätöksistä ei nykyisin peritä leimaveroa. Valituslautakunnan tämän lain 14 §:ssä mainitussa lisäkiintiön myöntämistä koskevassa asiassa antamaan päätökseen saisi hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntäisi valitusluvan. Lisäkiintiötä on voitu tähän asti myöntää rajoitetun litramäärän puitteissa. Myös jatkossa piirien mahdollisuudet myöntää lisäkiintiöitä ovat edelleen vähäiset hakijamäärään verrattuna.

34 §. Lain voimassaoloaikaa ehdotetaan jatkettavaksi kahdella vuodella eli elokuun 31 päivään 1996.

1.3. Laki meijerikohtaisesta kiintiömaksusta

1 §. Laki ehdotetaan kumottavaksi tarpeetto-

mana. Meijerikohtaista kiintiömaksua ei enää kannettaisi vuodelta 1993.

2 §. Pykälässä säädetään lain voimaantulosta.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (569/84) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1257/89), sekä

muutetaan 6 ja 7 §, 8 §:n 2 ja 3 momentti, 9 §, 10 §:n 1 momentti, 11, 12 ja 14 §, 16 §:n 1 momentti, 17—19, 23 ja 24 § sekä 27 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1311/90), 8 §:n 2 momentti mainitussa 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa ja 27 §:n 1 momentti 4 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1189/92), seuraavasti:

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 165 penniä litralta.

7 §

Maaseutuelinkeinopiiri huolehtii kiintiömaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta. Ahvenanmaan maakunnassa suorittaa tässä laissa maaseutuelinkeinopiirille kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

8 §

Kiintiömaksuvelvollisen on viimeistään 1 momentissa mainittuna ajankohtana annettava maaseutuelinkeinopiirille ilmoitus niistä tuotantokiintiön ylittäneistä maidontuottajista, joiden osalta kiintiömaksun suorittamisvelvollisuus on 5 §:n mukaan syntynyt, sekä kiintiömaksun suorittamisen perusteena olevista maitomääristä.

Jos maatilalta toimitetaan maitoa useampaan kuin yhteen meijeriin, on maidontuottajan ilmoitettava tästä maaseutuelinkeinopiirille ja niille meijereille, joihin maitoa on toimitettu.

9 §

Edellä 5 §:ssä tarkoitettun maksukauden pää-

tyttyä on kiintiömaksuvelvollisen toimitettava maksukauden päättymistä seuraavan lokakuun loppuun mennessä maaseutuelinkeinopiirille maa- ja metsätalousministeriön määräämällä tavalla tiedot kultakin maidontuottajalta maksukauden aikana vastaanottamistaan maitomääristä samoin kuin kiintiömaksun suorittamisen perusteena olevista maitomääristä.

10 §

Jollei kiintiömaksuvelvollinen ole suorittanut maksua 8 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maaseutuelinkeinopiirin on perittävä kiintiömaksu tai suorittamatta oleva osa siitä. Lisäksi on kiintiömaksuvelvollisen maksettava laiminlyödyille määrälle maksunlisäystä yksi markka kultakin täydeltä sadalta markalta jokaiselta alkavalta kalenterikuukaudelta sen kuukauden alusta, jona maksu olisi tullut suorittaa, 15 §:ssä tarkoitettun maksulipun eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun, tai jos kiintiömaksu on jo suoritettu, suorituspäivää edeltävän kuukauden loppuun.

11 §

Jollei 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ole kehotuksesta huolimatta annettu tai

sitä ei voida korjattunakaan hyväksyä kiintiömaksun määräämisen perusteeksi, maaseutuelinkeinopiirin on toimitettava kiintiömaksun määrääminen arvion mukaan.

12 §

Maaseutuelinkeinopiirin on määrättävä kiintiömaksu korotettavaksi enintään 20 prosentilla, jos kiintiömaksuvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen antamisen määräajassa tai antanut sen olennaisesti vaillinaisena. Jos hän kehotuksen saatuaan edelleen ilman hyväksyttävää estettä jättää ilmoituksen kokonaan tai osaksi antamatta, on kiintiömaksua korotettava vielä enintään 20 prosentilla. Jos maksun suorittamiseen velvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän ilmoituksen, on maksu määrättävä korotettavaksi enintään kaksinkertaiseksi.

14 §

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on kiintiömaksua määrättäessä meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Milloin johonkin toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksun suorittamisesta vapauduttaisiin, maaseutuelinkeinopiirillä on oikeus määrätä kiintiömaksu arvion mukaan.

16 §

Maaseutuelinkeinopiirin maksuunpaneman kiintiömaksun laiminlyöntiin sovelletaan, mitä veronmaksun laiminlyömisestä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty.

17 §

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Sanotun viranomaisen on tällöin lä-

hetettävä valituskirjelmä liitteineen sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

18 §

Kiintiömaksu on suoritettava valituksesta huolimatta, jollei valitusviranomaisen toisin määrää. Jos maksu on maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, maaseutuelinkeinopiirin on palautettava liikaa suoritettu määrä hakemuksetta asianomaiselle.

19 §

Kiintiömaksuvelvollisen on maaseutuelinkeinopiirin tai maa- ja metsätalousministeriön kehotuksesta esitettävä sanotun viranomaisen tai tämän määräämän asiantuntevan ja esteetömänä pidettävän henkilön tarkastettavaksi laitoksensa, kirjanpito- tai muistiinpanokirjansa sekä niihin kuuluvat tositteet, sopimukset, kirjeenvaihto ynnä muut asiakirjat. Kiintiömaksuvelvollisen on annettava tarkastusta suorittavalle henkilölle tiedot, jotka ovat tarpeen maksun määrää selvitetäessä sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

23 §

Erityisen painavista syistä maaseutuelinkeinopiiri voi hakemuksesta myöntää lykkäystä kiintiömaksun suorittamisesta, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin yhdeksi vuodeksi. Lykkäyksen edellytyksenä on, että maksun suorittamisesta annetaan hyväksyttävä vakuus. Maksulle, jonka suorittamisesta myönnetään lykkäystä, peritään lykkäysajalta vuotuista korkoa 10 prosenttia.

24 §

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ja muista suoritteista peritään maksu, siten kuin maksujen perimisestä valtion maksuperustelaisissa (150/92) säädetään.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja elokuun 31 päivän 1996 väliseltä ajalta

suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain estämättä kiintiömaksuvelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta. Tammikuun 1 päivän 1992 ja elokuun 31 päivän 1993 välisenä aikana ei mejjeriin toimitetusta kiintiön ylittävistä maidosta peritä kiintiömaksua, jos mejjeriin toimitetun maidon määrä on enintään 68 000 litraa.

Edellä 6 §:ssä säädettyä kiintiömaksua 165 peniä litralta sovelletaan 1 päivänä syyskuuta 1993 ja sen jälkeen mejjeriin toimitettuun mai-
toon.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

2.

Laki

maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (570/84) 12 §:n 3 momentti, 13 §:n 4 ja 5 momentti, 14 §:n 1 ja 2 momentti, 15 §, 16 §:n 1 momentti, 17—21 ja 25 § sekä 34 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 12 §:n 3 momentti 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1258/89), 13 §:n 4 momentti, 14 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti 4 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1190/92), 13 §:n 5 momentti 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1086/85), 15 § muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1988 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla (1302/88 ja 1312/90), 17 § osittain muutettuna mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1985 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla, 19 § viimeksi mainituissa laissa, 20 § osittain muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla, 21 § muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1987 annetulla lailla (1336/87) sekä mainituilla 22 päivänä joulukuuta 1989 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla ja 25 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä

lisätään 13 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1985 ja 4 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla, uusi 6 ja 7 momentti seuraavasti:

12 §

Viljelijälle, joka on valtion kanssa tehnyt maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 12 §:ssä tarkoitetun sopimuksen luonnonmukaisen tuotannon harjoittamisesta, vahvistetaan hakemuksesta 40 000 litran tuotantokiintiö, mikäli hän ryhtyy toimittamaan maitoa mejjeriin, ottaen kuitenkin huomioon, mitä 21 §:n 2 momentissa säädetään.

13 §

Jos maidontuottaja, jolla on ennestään tuotantokiintiö, on ostanut tai vuokrannut maatilaa tai vähintään puolet sen pelloista tai jos kysymyksessä on kahden tai useamman maatilaa muodostama yhteenliittymä (*tuotantorengas*) tai aviopuolisot, joille on vahvistettu erilliset tuotantokiintiöt, voidaan maatilojen

tuotantokiintiöt yhdistää. Jos kysymyksessä on tilan tai sen peltöjen vuokraus, kiintiöt yhdistetään sen kiintiökauden loppuun, jonka aikana vuokrasopimus päättyy. Tarkemmat määräykset tuotantorenkaille vahvistettavan tuotantokiintiön myöntämisen edellytyksistä ja kiintiön voimassaololle asetettavista ehdoista säädetään asetuksella.

Muissa kuin 3 ja 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maidontuottajan tuotantokiintiö tai osa siitä voidaan siirtää pysyvästi tuottajien keskinäisen sopimuksen perusteella saman maaseutuelinkeinopiirin alueella toiselle maatilalle.

Kun on kyse 4 momentin mukaisesta maatilaa tai peltöjen oston taikka vuokrauksen yhteydessä tapahtuvasta kiintiöiden yhdistämisestä tai 5 momentin mukaisesta kiintiön siirtämisestä sopimuksen perusteella, maidontuotannosta luopuvan tilan kiintiöstä siirretään tai

yhdistetään määrä, joka vastaa maatilalla tuotetun maidon määrää. Tuotetun maidon määrää laskettaessa otetaan tällöin huomioon kahden edellisen kalenterivuoden aikana maatilalta meijeriin toimitetuista maitomääristä suurempi. Kiintiön ja tuotetun maitomäärän erotus siirretään maaseutuelinkeinopiirille myönnettäväksi kiintiönä ja lisäkiintiönä. Jos on kyse pelkästään kiintiön osan siirrosta, kiintiön osasta luopuvan tilan tuotantokiintiöksi vahvistetaan määrä, joka saadaan, kun tuotetun maidon määrästä vähennetään siirrettävän kiintiön määrä. Edellytyksenä kiintiön yhdistämiselle tai siirtämiselle 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on lisäksi, että tiloilla, joita kiintiöiden yhdistäminen tai siirtäminen koskee, ei ole voimassa valtion tai maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kanssa tehtyä maataloustuotannon vähentämistä tai luopumissopimusta. Hakemus kiintiöiden yhdistämisestä on toimitettava 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maaseutuelinkeinopiirille viimeistään kiintiökauden päättymistä edeltävän huhtikuun loppuun mennessä. Sanotun ajankohdan jälkeen jätettyjen hakemusten perusteella yhdistetyt tai vahvistetut kiintiöt tulevat voimaan seuraavan kiintiökauden alusta.

Vahvistettaessa tuotantokiintiöitä 3—5 momentin nojalla on noudatettava, mitä 15—18 §:ssä säädetään. Vahvistamisen edellytyksenä on lisäksi, että maidontuotannosta pysyvästi kokonaan luopuvan tilan tuotantokiintiöt määrätään samalla lakanneiksi. Maatilan tai sen pellon vuokrasopimuksen perusteella tuotannosta väliaikaisesti luopuvan tilan kiintiö tai sen osa ei ole sanottuna aikana luopujan käytettävissä.

14 §

Uusia tuotantokiintiöitä voidaan muissa kuin 12 §:ssä ja 13 §:n 1—5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa kunkin maaseutuelinkeinopiirin alueella vahvistaa se määrä sekä vahvistettuja kiintiöitä korottaa maa- ja metsätalousministeriön määräämin perustein sillä määrällä, joka vastaa 13 §:n 6 momentin mukaisesti maaseutuelinkeinopiirille myönnettäväksi siirrettyä maitoliträmäärää.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään kiintiöiden myöntämisestä, voidaan Ahvenanmaan maakunnan sekä maaseutuelinkeinopiiren alueilla vahvistaa uusia kiintiöitä enintään se määrä sekä vahvistettuja kiintiöitä korottaa enintään sillä määrällä, jolla meijerimaidon

määrä edellisen kalenterivuoden aikana on Ahvenanmaan maakunnassa alittanut 14 miljoonaa litraa, Lapin maaseutuelinkeinopiirin alueella 100 miljoonaa litraa, Kainuun maaseutuelinkeinopiirin alueella 70 miljoonaa litraa sekä Oulun maaseutuelinkeinopiiriin kuuluvien Kuusamon, Taivalkosken ja Pudasjärven kuntien alueella 32 miljoonaa litraa.

15 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtää, vahvistaa ja korottaa vain luonnolliselle henkilölle, kuolinpesälle, luonnollisten henkilöiden perustamalle maidontuotantoa harjoittavalle yhtymälle ja tuotantorenkaalle.

16 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 3—5 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maidontuottajan hallitsemalta peltoalalta on mahdollisuus saada vähintään puolet niiden tarvitsemasta rehusta. Maaseutuelinkeinopiiri voi kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön määräämistä erityisistä syistä myöntää poikkeuksen tämän lain rehuomavaraisuutta koskevista säännöksistä, jos sitä on kohtuusnäkökohdat huomioon ottaen pidettävä tarpeellisenä.

17 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 1, 3, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vain, milloin tuotantoa harjoitetaan maatilalla, jolla maidontuottaja asuu. Tilalla asumiseen rinnastetaan kuitenkin asuminen tilan hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä tilasta.

Edellytyksenä tuotantokiintiön vahvistamiselle 15 §:ssä tarkoitettulle yhtymälle on, että ainakin joku yhtymän osakkaista asuu yhtymän toimipaikalla tai sen läheisyydessä hallitsemallaan maatilalla taikka sen hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä siitä ja että kyseisiltä maatioilta on mahdollisuus saada vähintään 16 §:ssä mainittu osuus yhtymän maidontuotannon rehuntarpeesta.

Edellä tässä pykälässä mainitun asumista koskevan vaatimuksen estämättä voidaan tuotantokiintiö 13 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitulla tavalla siirtää sellaisissa sukupolvenvaihi-

dostapauksissa, joissa maatilalla uusi omistaja jatkaa tilan maidontuotantoa entisessä laajuudessa.

18 §

Kuolinpesän katsotaan täyttävän 17 §:n 1 momentissa säädetyn maatilalla asumista tarkoittavan edellytyksen, kun joku osakkaista asuu maatilalla tai sen hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä siitä.

Luonnollisen henkilön sekä yhtymän ja kuolinpesän osakkaan katsotaan täyttävän 17 §:n 1 momentissa säädetyn maatilalla asumista tarkoittavan vaatimuksen myös silloin, kun hänen poissaolonsa siltä on luonteeltaan tilapäistä. Laskettaessa, voidaanko luonnollisen henkilön maatilalta tai osakkaiden mautiloilta saada 16 §:ssä tarkoitettu osa yrityksen rehuntarpeesta, ei maatilalla katsota kuuluvaksi sellaista vuokrasopimuksen nojalla hallittua peltoa, jonka jäljellä oleva vuokra-aika tuotantokiintiötä vahvistettaessa on vähemmän kuin kolme vuotta.

19 §

Tuotantokiintiön vahvistaa 13 ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta maaseutuelinkeinopiiri.

20 §

Sen estämättä mitä 15—19 §:ssä säädetään, voi valtioneuvosto päättää, että aikaisemmin vahvistettuja tuotantokiintiöitä korotetaan päätöstä seuraavan tuotantokiintiöiden voimassaolajakson alusta lukien, kuitenkin enintään tarkkailukarjojen keskituotoksen nousua vastaavasti. Valtioneuvoston on tällöin otettava huomioon maidontuotannon kehitys ja valitseva markkinatilanne. Valtioneuvosto voi lisäksi määrätä perusteet, joiden mukaan tuottajalle voidaan vahvistaa tuotantokiintiö tuotantosuunnan vaihtamisen yhteydessä.

Maa- ja metsätalousministeriö voi tässä laissa tarkoitettujen rajoitusten estämättä erityisesti syistä vahvistaa tuotantokiintiön opetus-, koe- tai tutkimustoimintaa harjoittavalle maidontuottajalle.

21 §

Tämän lain nojalla vahvistettu tuotantokiintiö raukeaa, jos maidontuottaja on lopettanut maidontuotannon harjoittamisen eikä tuottaja ole viiden vuoden kuluessa maidontuotannon lopettamisesta lukien aloittanut uudelleen tuo-

tantoa. Milloin lopettaminen johtuu maidontuotannon rajoittamista koskevasta sopimuksesta, jonka perusteella korvausta maksetaan valtion varoista, lasketaan edellä tarkoitettu viiden vuoden aika siitä, kun sopimuksen voimassaolo on päättynyt.

Maaseutuelinkeinopiiriin on määrättävä tuotantokiintiö lakanneeksi aina silloin, kun viljelijä on maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain 6 §:n 4 momentin tai maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 9 §:n nojalla sitoutunut luopumaan maidontuotannostaan pysyvästi. Tällaisen sopimuksen tehneelle viljelijälle ei saa myöntää tuotantokiintiötä ennen kuin sopimuksen tekemisestä on kulunut seitsemän vuotta. Tuotantokiintiötä ei sanottuna aikana saa kyseistä tilaa varten myöntää myöskään sille, jolle maatilalla tai sen osan omistus- tai hallintaoikeus on sopimuksen tekemisen jälkeen siirtynyt.

Meijerin on ilmoitettava asianomaiselle maaseutuelinkeinopiirille maidon toimittamisen sille lopettaneista tuottajista sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

25 §

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinon valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Sanotun viranomaisen on tällöin lähetettävä valituskirjelmä liitteineen sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Valituslautakunnan 14 §:ssä tarkoitettua lisäkiintiön myöntämistä koskevassa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden

vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi taikka jos luvan myöntämiseen on muu painava syy.

Päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin päättä.

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu, siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään tai määrätään. Maaseutuelinkeinopiirin päätös on kuitenkin maksuton.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan 31 päivään elokuuta 1996. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Kiintiökaudella 1.9.1993—31.8.1994 maidontuotantoon sovellettavia tuotantokiintiöitä sovelletaan ilman eri toimenpiteitä 1 päivänä syyskuuta 1994 ja 1 päivänä syyskuuta 1995 alkavilla kiintiökausilla. Tuottajalle, jonka kiintiö on alle 40 000 litraa ja joka on ylittänyt kiintiönsä vuonna 1990, 1991 tai 1992, vahvistaa maaseutuelinkeinopiiri kuitenkin 1 päivänä syyskuuta 1993 alkaneella kiintiökaudella kiintiöksi 40 000 litraa.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 §:n 1 momenttia voidaan edelleenkin soveltaa sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin kiintiöiden vahvistamista ja korottamista koskeviin hakemuksiin myönnettäessä kiintiöitä ennen tämän lain voimaan tuloa lakkautettujen kiintiöiden perusteella. Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 21 §:n 3 momenttia sovelletaan edelleen sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, milloin tuotantokiintiö on maaseutuelinkeinopiirin päätöksellä lakkautettu ennen tämän lain voimaantuloa.

3.

Laki

meijerikohtaisesta kiintiömaksusta annetun lain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan meijerikohtaisesta kiintiömaksusta 29 päivänä joulukuuta 1988 annettu laki (1303/88) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Ole Norrback

1.

Laki**maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (569/84) 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1257/89), sekä

muutetaan 6 ja 7 §, 8 §:n 2 ja 3 momentti, 9 §, 10 §:n 1 momentti, 11, 12 ja 14 §, 16 §:n 1 momentti, 17—19, 23 ja 24 § sekä 27 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § 28 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1311/90), 8 §:n 2 momentti mainituissa 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa ja 27 §:n 1 momentti 4 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1189/92), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

5 §

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa on säädetty, kiintiömaksua on suoritettava vahvistetun tuotantokiintiön ylittävän maidon osalta vasta siltä osin kuin meijeriin toimitettavan maidon määrä maksukautena on 40 000 litraa tai sitä enemmän.

(2 mom. kumotaan)

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta.

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 165 penniä litralta.

7 §

Maatilahallitus huolehtii kiintiömaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta.

7 §

Maaseutuelinkeinopiiri huolehtii kiintiömaksun määräämisestä, maksuunpanosta ja kannosta. Ahvenanmaan maakunnassa suorittaa tässä laissa maaseutuelinkeinopiirille kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

8 §

Kiintiömaksuvelvollisen on 1 momentissa mainittuun ajankohtaan mennessä annettava ilmoitus niistä tuotantokiintiön ylittäneistä maidontuottajista, joiden osalta kiintiömaksun suorittamisvelvollisuus on 5 §:n mukaan syntynyt, sekä kiintiömaksun suorittamisen perusteena olevista maitomääristä *maatilahallitukselle*.

8 §

Kiintiömaksuvelvollisen on viimeistään 1 momentissa mainittuna ajankohtana annettava *maaseutuelinkeinopiirille* ilmoitus niistä tuotantokiintiön ylittäneistä maidontuottajista, joiden osalta kiintiömaksun suorittamisvelvollisuus on 5 §:n mukaan syntynyt, sekä kiintiömaksun suorittamisen perusteena olevista maitomääristä.

Voimassa oleva laki

Jos maatilalta toimitetaan maitoa useampaan kuin yhteen mejeriin, on maidontuottajan ilmoitettava tästä maataloustoimistolle ja niille mejereille, joihin maitoa on toimitettu.

9 §

Edellä 5 §:ssä tarkoitetun maksukauden päätyttyä on kiintiömaksuvelvollisen toimitettava maksukauden päättymistä seuraavan helmikuun loppuun mennessä maatilahallitukselle sen määräämällä tavalla tiedot kultakin maidontuottajalta maksukauden aikana vastaanottamistaan maitomääristä samoin kuin kiintiömaksun suorittamisen perusteena olevista maitomääristä.

10 §

Jollei kiintiömaksuvelvollinen ole suorittanut maksua 8 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maatilahallituksen on perittävä kiintiömaksu tai suorittamatta oleva osa siitä. Lisäksi on kiintiömaksuvelvollisen maksettava laiminlyödyille määrälle maksunlisäystä yksi markka kultakin täydeltä sadalta markalta jokaiselta alkavalta kalenterikuukaudelta sen kuukauden alusta, jona maksu olisi tullut suorittaa, 15 §:ssä tarkoitetun maksulipun eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun, tai mikäli kiintiömaksu on jo suoritettu, suorituspäivää edeltävän kuukauden loppuun.

11 §

Jollei 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ole kehotuksesta huolimatta annettu tai sitä ei voida korjattunakaan hyväksyä kiintiömaksun määräämisen perusteeksi, maatilahallituksen on toimitettava kiintiömaksun määrääminen arvion mukaan.

12 §

Maatilahallituksen on määrättävä kiintiömaksu korotettavaksi enintään 20 prosentilla, jos kiintiömaksuvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen antamisen määräajassa tai antanut sen olennaisesti vaillinaisena. Jos hän kehotuksen saatuaan edelleen ilman hyväksyttävää estettä jättää ilmoituksen kokonaan tai osaksi antamatta, on kiintiömaksua

Ehdotus

Jos maatilalta toimitetaan maitoa useampaan kuin yhteen mejeriin, on maidontuottajan ilmoitettava tästä *maaseutuelinkeinopiirille* ja niille mejereille, joihin maitoa on toimitettu.

9 §

Edellä 5 §:ssä tarkoitetun maksukauden päätyttyä on kiintiömaksuvelvollisen toimitettava maksukauden päättymistä seuraavan *lokakuun* loppuun mennessä *maaseutuelinkeinopiirille maa- ja metsätalousministeriön* määräämällä tavalla tiedot kultakin maidontuottajalta maksukauden aikana vastaanottamistaan maitomääristä samoin kuin kiintiömaksun suorittamisen perusteena olevista maitomääristä.

10 §

Jollei kiintiömaksuvelvollinen ole suorittanut maksua 8 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tai jos maksua on suoritettu liian vähän, *maaseutuelinkeinopiirin* on perittävä kiintiömaksu tai suorittamatta oleva osa siitä. Lisäksi on kiintiömaksuvelvollisen maksettava laiminlyödyille määrälle maksunlisäystä yksi markka kultakin täydeltä sadalta markalta jokaiselta alkavalta kalenterikuukaudelta sen kuukauden alusta, jona maksu olisi tullut suorittaa, 15 §:ssä tarkoitetun maksulipun eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun, tai *jos* kiintiömaksu on jo suoritettu, suorituspäivää edeltävän kuukauden loppuun.

11 §

Jollei 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ole kehotuksesta huolimatta annettu tai sitä ei voida korjattunakaan hyväksyä kiintiömaksun määräämisen perusteeksi, *maaseutuelinkeinopiirin* on toimitettava kiintiömaksun määrääminen arvion mukaan.

12 §

Maaseutuelinkeinopiirin on määrättävä kiintiömaksu korotettavaksi enintään 20 prosentilla, jos kiintiömaksuvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen antamisen määräajassa tai antanut sen olennaisesti vaillinaisena. Jos hän kehotuksen saatuaan edelleen ilman hyväksyttävää estettä jättää ilmoituksen kokonaan tai osaksi antamatta, on kiintiömaksua

Voimassa oleva laki

korotettava vielä enintään 20 prosentilla. Jos maksun suorittamiseen velvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän ilmoituksen, on maksu määrättävä korotettavaksi enintään kaksinkertaiseksi.

14 §

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on kiintiömaksua määrättäessä meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Milloin johonkin toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksun suorittamisesta vapauduttaisiin, maatilahallituksella on oikeus määrätä kiintiömaksu arvon mukaan.

16 §

Maatilahallituksen maksuunpaneman kiintiömaksun laiminlyöntiin sovelletaan, mitä veronmaksun laiminlyömisestä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty.

17 §

Maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty.

Valituskirja voidaan toimittaa maatilahallitukselle, jonka on lähetettävä valituskirja sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

18 §

Kiintiömaksu on suoritettava valituksesta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää. Jos maksu on korkeimman hallinto-

Ehdotus

korotettava vielä enintään 20 prosentilla. Jos maksun suorittamiseen velvollinen on tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta antanut olennaisesti väärän ilmoituksen, on maksu määrättävä korotettavaksi enintään kaksinkertaiseksi.

14 §

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on kiintiömaksua määrättäessä meneteltävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Milloin johonkin toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksun suorittamisesta vapauduttaisiin, *maaseutuelinkeinopiirillä* on oikeus määrätä kiintiömaksu arvion mukaan.

16 §

Maaseutuelinkeinopiirin maksuunpaneman kiintiömaksun laiminlyöntiin sovelletaan, mitä veronmaksun laiminlyömisestä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty.

17 §

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla *maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan* 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä. *Valituslautakuntaan* valitetaan myös *Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen* tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. *Sanotun viranomaisen* on tällöin lähetettävä *valituskirjelmä* liitteineen sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta *maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle*.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään.

18 §

Kiintiömaksu on suoritettava valituksesta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää. Jos maksu on *maaseutuelinkeinojen*

Voimassa oleva laki

oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, maatilahallituksen on palautettava liikaa suoritettu määrä hakemuksetta asianomaiselle.

19 §

Kiintiömaksuvelvollisen on maatilahallituksen tai maa- ja metsätalousministeriön kehotuksesta esitettävä sanotun viranomaisen tai tämän määräämän asiantuntevan ja esteettömänä pidettävän henkilön tarkastettavaksi laitoksensa, kirjanpito- tai muistiinpanokirjansa sekä niihin kuuluvat tositteet, sopimukset, kirjeenvaihto ynnä muut asiakirjat. Kiintiömaksuvelvollisen on annettava tarkastusta suorittavalle henkilölle tiedot, jotka ovat tarpeen maksun määrää selvitetessä sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

23 §

Erityisen painavista syistä maatilahallitus voi hakemuksesta myöntää lykkäystä kiintiömaksun suorittamisesta, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin yhdeksi vuodeksi. Lykkäyksen edellytyksenä on, että maksun suorittamisesta annetaan hyväksyttävä vakuus. Maksulle, jonka suorittamisesta myönnetään lykkäystä, peritään lykkäysajalta vuotuista korkoa 10 prosenttia.

24 §

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei peritä leimaveroa.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja elokuun 31 päivän 1994 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain estämättä kiintiömaksuvelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta. Tammikuun 1 päivän 1992 ja elokuun 31 päivän 1993 välisenä aikana ei mejeriin toimitetusta kiintiön ylittävistä maidosta peritä kiintiömaksua, jos mejeriin toimitetun maidon määrä on enintään 68 000 litraa.

Ehdotus

valituslautakunnan tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, maaseutuelinkeinopiirin on palautettava liikaa suoritettu määrä hakemuksetta asianomaiselle.

19 §

Kiintiömaksuvelvollisen on *maaseutuelinkeinopiirin* tai maa- ja metsätalousministeriön kehotuksesta esitettävä sanotun viranomaisen tai tämän määräämän asiantuntevan ja esteettömänä pidettävän henkilön tarkastettavaksi laitoksensa, kirjanpito- tai muistiinpanokirjansa sekä niihin kuuluvat tositteet, sopimukset, kirjeenvaihto ynnä muut asiakirjat. Kiintiömaksuvelvollisen on annettava tarkastusta suorittavalle henkilölle tiedot, jotka ovat tarpeen maksun määrää selvitetessä sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa.

23 §

Erityisen painavista syistä *maaseutuelinkeinopiiri* voi hakemuksesta myöntää lykkäystä kiintiömaksun suorittamisesta, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin yhdeksi vuodeksi. Lykkäyksen edellytyksenä on, että maksun suorittamisesta annetaan hyväksyttävä vakuus. Maksulle, jonka suorittamisesta myönnetään lykkäystä, peritään lykkäysajalta vuotuista korkoa 10 prosenttia.

24 §

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä *ja muista suoritteista peritään maksu, siten kuin maksujen perimisestä valtion maksuperustelaissa (150/92) säädetään.*

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja elokuun 31 päivän 1996 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain estämättä kiintiömaksuvelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta. Tammikuun 1 päivän 1992 ja elokuun 31 päivän 1993 välisenä aikana ei mejeriin toimitetusta kiintiön ylittävistä maidosta peritä kiintiömaksua, jos mejeriin toimitetun maidon määrä on enintään 68 000 litraa. *Edellä 6 §:ssä säädettyä kiintiömaksua 165 pen-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

niä litralta sovelletaan 1 päivänä syyskuuta 1993 ja sen jälkeen meijeriin toimitettuun maitoon.

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .*

2.

Laki**maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (570/84) 12 §:n 3 momentti, 13 §:n 4 ja 5 momentti, 14 §:n 1 ja 2 momentti, 15 §, 16 §:n 1 momentti, 17—21 ja 25 § sekä 34 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 12 §:n 3 momentti 22 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1258/89), 13 §:n 4 momentti, 14 §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti 4 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1190/92), 13 §:n 5 momentti 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1086/85), 15 § muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1988 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla (1302/88 ja 1312/90), 17 § osittain muutettuna mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1985 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla, 19 § viimeksi mainitussa laissa, 20 § osittain muutettuna mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla, 21 § muutettuna 31 päivänä joulukuuta 1987 annetulla lailla (1336/87) sekä mainituilla 22 päivänä joulukuuta 1989 ja 28 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla ja 25 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä

lisätään 13 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 31 päivänä joulukuuta 1985 ja 4 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla, uusi 6 ja 7 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

12 §

Viljelijälle, joka on valtion kanssa tehnyt maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 12 §:ssä tarkoitetun sopimuksen harjoittaa luonnonmukaista tuotantoa, vahvistetaan hakemuksesta 40 000 litran tuotantokiintiö, mikäli hän ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin.

Viljelijälle, joka on valtion kanssa tehnyt maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 12 §:ssä tarkoitetun sopimuksen *luonnonmukaisen tuotannon harjoittamisesta*, vahvistetaan hakemuksesta 40 000 litran tuotantokiintiö, mikäli hän ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin, *ottaen kuitenkin huomioon, mitä 21 §:n 2 momentissa säädetään.*

13 §

13 §

Milloin tuottaja on ostanut tai vuokrannut koko maatilan tai pääosan sen pelloista tai jos

Jos maidontuottaja, jolla on ennestään tuotantokiintiö, on ostanut tai vuokrannut maatilan tai

Voimassa oleva laki

kysymyksessä ovat aviopuolisot, joille on vahvistettu erilliset tuotantokiintiöt, voidaan maatilojen kiintiöt hakemuksesta yhdistää siten, että hakijan kiintiöön lisätään yhdistettävän kiintiön perusteella edellisen kalenterivuoden aikana meijeriin toimitetun maidon litramäärä edellyttäen, ettei sanotulla tilalla ole voimassa valtion tai maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kanssa tehtyä maataloustuotannon vähentämis- tai luopumissopimusta. Muiden kuin puolisojen osalta edellytyksenä on lisäksi, että maatilat muodostavat maatilataloudellisen kokonaisuuden, jota voidaan hoitaa samasta talouskeskuksesta käsin. Jos kysymyksessä on tilan tai sen peltöjen vuokraus, kiintiöt voidaan yhdistää vain sen kiintiökauden loppuun, jonka aikana vuokrasopimus päättyy.

Ehdotus

vähintään puolet sen pelloista tai jos kysymyksessä on kahden tai useamman maatilan muodostama yhteenliittymä (tuotantorengas) tai aviopuolisot, joille on vahvistettu erilliset tuotantokiintiöt, voidaan maatilojen tuotantokiintiöt yhdistää. Jos kysymyksessä on tilan tai sen peltöjen vuokraus, kiintiöt yhdistetään sen kiintiökauden loppuun, jonka aikana vuokrasopimus päättyy. Tarkemmat määräykset tuotantorengasalle vahvistettavan tuotantokiintiön myöntämisen edellytyksistä ja kiintiön voimassaololle asetettavista ehdoista säädetään asetuksella.

Muissa kuin 3 ja 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maidontuottajan tuotantokiintiö tai osa siitä voidaan siirtää pysyvästi tuottajien keskinäisen sopimuksen perusteella saman maaseutuelinkeinopiirin alueella toiselle maatilalle.

Kun on kyse 4 momentin mukaisesta maatilan tai peltöjen oston taikka vuokrauksen yhteydessä tapahtuvasta kiintiöiden yhdistämisestä tai 5 momentin mukaisesta kiintiön siirtämisestä sopimuksen perusteella, maidontuotannosta luopuvan tilan kiintiöstä siirretään tai yhdistetään määrä, joka vastaa maatilalla tuotetun maidon määrää. Tuotetun maidon määrää laskettaessa otetaan tällöin huomioon kahden edellisen kalenterivuoden aikana maatilalta meijeriin toimitetuista maitomääristä suurempi. Kiintiön ja tuotetun maitomäärän erotus siirretään maaseutuelinkeinopiirille myönnettäviksi kiintiöinä ja lisäkiintiöinä. Jos on kyse pelkästään kiintiön osan siirrosta, kiintiön osasta luopuvan tilan tuotantokiintiöksi vahvistetaan määrä, joka saadaan, kun tuotetun maidon määrästä vähennetään siirrettävän kiintiön määrä. Edellytyksenä kiintiön yhdistämiselle tai siirtämiselle 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on lisäksi, että tiloilla, joita kiintiöiden yhdistäminen tai siirtäminen koskee, ei ole voimassa valtion tai maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kanssa tehtyä maataloustuotannon vähentämis- tai luopumissopimusta. Hakemus kiintiöiden yhdistämisestä on toimitettava 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa maaseutuelinkeinopiirille viimeistään kiintiökauden päättymistä edeltävän huhtikuun loppuun mennessä. Sanotun ajankohdan jälkeen jätettyjen hakemusten perusteella yhdistetyt tai vahvistetut kiintiöt tulevat voimaan seuraavan kiintiökauden alusta.

Voimassa oleva laki

Vahvistettaessa tuotantokiintiötä 3 ja 4 momentin nojalla on noudatettava, mitä jäljempänä 15—18 §:ssä on säädetty. Vahvistamisen edellytyksenä on lisäksi, että entiset tuotantokiintiöt määrätään samalla lakanneiksi.

14 §

Uusia tuotantokiintiöitä voidaan muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa ja vahvistettuja tuotantokiintiöitä korottaa kunkin maaseutupiirin alueella määrä, joka vastaa 75 prosenttia lakkautettujen tuotantokiintiöiden perusteella edellisen kalenterivuoden aikana tuotetusta maitomäärästä sillon, kun lakkauttaminen johtuu maatalan maidontuotannon lopettamisesta kokonaan eikä kysymyksessä ole valtion tai maatalousyrittäjien eläkelaitoksen kanssa tehty lopettamis- tai luopumissopimus.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, voidaan Ahvenanmaan maakunnassa, Lapin ja Kainuun maaseutupiirien alueilla sekä Oulun maaseutupiiriin kuuluvissa Kuusamon, Taivalkosken ja Pudasjärven kunnissa vahvistettuja kiintiöitä korottaa enintään sillä määrällä, jolla meijerimaidon määrä edellisen vuoden aikana on Ahvenanmaan maakunnassa alittanut 14 miljoonaa litraa, Lapin maaseutupiirin alueella 100 miljoonaa litraa, Kainuun maaseutupiirin alueella 70 miljoonaa litraa sekä Oulun maaseutupiiriin kuuluvissa Kuusamon, Taivalkosken ja Pudasjärven kunnissa yhteensä 32 miljoonaa litraa.

15 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtää, vahvistaa ja korottaa vain luonnolliselle henkilölle, kuolinpesälle ja luonnollisten henkilöiden perustamalle maidontuotantoa harjoittavalle yhtymälle.

16 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 3 ja 4 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maa-

Ehdotus

Vahvistettaessa tuotantokiintiötä 3—5 momentin nojalla on noudatettava, mitä 15—18 §:ssä säädetään. Vahvistamisen edellytyksenä on lisäksi, että maidontuotannosta pysyvästi kokonaan luopuvan tilan tuotantokiintiöt määrätään samalla lakanneiksi. Maatalan tai sen pellon vuokrasopimuksen perusteella tuotannosta väliaikaisesti luopuvan tilan kiintiö tai sen osa ei ole sanottuna aikana luopujan käytettävissä.

14 §

Uusia tuotantokiintiöitä voidaan muissa kuin 12 §:ssä ja 13 §:n 1—5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa kunkin maaseutuelinkeinopiirin alueella vahvistaa se määrä sekä vahvistettuja kiintiöitä korottaa maa- ja metsätalousministeriön määräämin perustein sillä määrällä, joka vastaa 13 §:n 6 momentin mukaisesti maaseutuelinkeinopiirille myönnettäväksi siirrettyä maitolitramäärää.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään kiintiöiden myöntämisestä, voidaan Ahvenanmaan maakunnan sekä maaseutuelinkeinopiirien alueilla vahvistaa uusia kiintiöitä enintään se määrä sekä vahvistettuja kiintiöitä korottaa enintään sillä määrällä, jolla meijerimaidon määrä edellisen kalenterivuoden aikana on Ahvenanmaan maakunnassa alittanut 14 miljoonaa litraa, Lapin maaseutuelinkeinopiirin alueella 100 miljoonaa litraa, Kainuun maaseutuelinkeinopiirin alueella 70 miljoonaa litraa sekä Oulun maaseutuelinkeinopiiriin kuuluvien Kuusamon, Taivalkosken ja Pudasjärven kuntien alueella 32 miljoonaa litraa.

15 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtää, vahvistaa ja korottaa vain luonnolliselle henkilölle, kuolinpesälle, luonnollisten henkilöiden perustamalle maidontuotantoa harjoittavalle yhtymälle ja tuotantorenkaalle.

16 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 3—5 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vastaamaan suuruudeltaan enintään niin monen lypsylehmän tuotantoa, että maidon-

Voimassa oleva laki

tilalta on mahdollisuus saada vähintään puolet niiden tarvitsemasta rehusta. Valtioneuvoston määräämistä erityisistä syistä voidaan kuitenkin sallia poikkeaminen tämän lain rehuomavaruisuutta koskevista säännöksistä, jos sitä on kohtuusnäkökohdat huomioon ottaen pidettävä tarpeellisenä. *Päätöksen rehuomavaruussäännöksistä poikkeamisesta tekee maatilahallitus.*

17 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 1, 3 ja 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa *koskemaan* vain sellaista maidontuotantoa, jota harjoitetaan pääasiassa luonnollisen henkilön ja hänen perheensä työllä maatilalla, jolla henkilö asuu.

Edellytyksenä tuotantokiintiön vahvistamiselle 15 §:ssä tarkoitettulle yhtymälle on, että maidontuotantoa harjoitetaan pääasiassa osakkaiden ja heidän perheensä työllä, ja että kukin osakas asuu yhtymän toimipaikalla tai sen läheisyydessä hallitsemallaan maatilalla ja harjoittaa sillä pääasiassa omalla ja perheensä työllä maatilataloutta sekä että kyseisiltä maataloilta on mahdollisuus saada vähintään 16 §:ssä mainittu osuus yhtymän maidontuotannon rehuntarpeesta.

Edellä tässä pykälässä mainitun työn käyttöä koskevan vaatimuksen estämättä voidaan tuotantokiintiö 13 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla siirtää sellaisissa sukupolvenvaihdostapauksissa, joissa maatilan uusi omistaja jatkaa tilan maidontuotantoa entisessä laajuudessa.

18 §

Kuolinpesän katsotaan täyttävän 17 §:n 1 momentissa säädetyn *luonnollisen henkilön ja hänen perheensä työn käyttöä sekä* maatilalla asumista tarkoittavat edellytykset, kun maidontuotantoa harjoitetaan pääasiassa kuolinpesän jonkun osakkaan ja hänen perheensä työllä ja kun joku osakkaista asuu maatilalla.

Luonnollisen henkilön sekä yhtymän ja kuolinpesän osakkaan katsotaan täyttävän 17 §:n 1 momentissa säädetyn maatilalla asumista tarkoittavan vaatimuksen myös silloin, kun hän asuu maatilan välittömässä läheisyydessä tai kun hänen poissaolonsa siltä on luonteeltaan

Ehdotus

tuottajan hallitsemalta peltoalalta on mahdollisuus saada vähintään puolet niiden tarvitsemasta rehusta. *Maaseutuelinkeinopiiri voi kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön määräämistä erityisistä syistä myöntää poikkeuksen* tämän lain rehuomavaruisuutta koskevista säännöksistä, jos sitä on kohtuusnäkökohdat huomioon ottaen pidettävä tarpeellisenä.

17 §

Tuotantokiintiö voidaan 13 §:n 1, 3, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vahvistaa vain, milloin tuotantoa harjoitetaan maatilalla, jolla maidontuottaja asuu. Tilalla asumiseen rinnastetaan kuitenkin asuminen tilan hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä tilasta.

Edellytyksenä tuotantokiintiön vahvistamiselle 15 §:ssä tarkoitettulle yhtymälle on, että *ainakin joku* yhtymän osakkaista asuu yhtymän toimipaikalla tai sen läheisyydessä hallitsemallaan maatilalla taikka sen hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä siitä ja että kyseisiltä maataloilta on mahdollisuus saada vähintään 16 §:ssä mainittu osuus yhtymän maidontuotannon rehuntarpeesta.

Edellä tässä pykälässä mainitun *asumista* koskevan vaatimuksen estämättä voidaan tuotantokiintiö 13 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettulla tavalla siirtää sellaisissa sukupolvenvaihdostapauksissa, joissa maatilan uusi omistaja jatkaa tilan maidontuotantoa entisessä laajuudessa.

18 §

Kuolinpesän katsotaan täyttävän 17 §:n 1 momentissa säädetyn maatilalla asumista tarkoittavan edellytyksen, kun joku osakkaista asuu maatilalla tai sen hoidon kannalta tarkoituksenmukaisella etäisyydellä siitä.

Luonnollisen henkilön sekä yhtymän ja kuolinpesän osakkaan katsotaan täyttävän 17 §:n 1 momentissa säädetyn maatilalla asumista tarkoittavan vaatimuksen myös silloin, kun hänen poissaolonsa siltä on luonteeltaan tilapäistä. Laskettaessa, voidaanko luonnollisen henkilön

Voimassa oleva laki

tilapäistä. Laskettaessa, voidaanko luonnollisen henkilön maatilalta tai osakkaiden maatiiloilta saada 16 §:ssä tarkoitettu osa yrityksen rehuntarpeesta, ei maatalaan katsota kuuluvaksi sellaista vuokrasopimuksen nojalla hallittua peltoa, jonka jäljellä oleva vuokra-aika tuotantokiintiötä vahvistettaessa on vähemmän kuin kolme vuotta.

19 §

Tuotantokiintiön vahvistaa 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta maaseutupiiri.

20 §

Sen estämättä mitä 15—19 §:ssä on säädetty, voi valtioneuvosto päättää, että aikaisemmin vahvistettuja tuotantokiintiöitä korotetaan päätöstä seuraavan tuotantokiintiöiden voimassaolajakson alusta lukien, kuitenkin enintään tarkkailukarjojen keskituotoksen nousua vastaavasti. Valtioneuvoston on tällöin otettava huomioon maidontuotannon kehitys ja valitseva markkinatilanne.

Maatilahallitus voi tässä laissa tarkoitettujen rajoitusten estämättä erityisistä syistä vahvistaa tuotantokiintiön opetus-, koe- tai tutkimustoimintaa harjoittavalle maidontuottajalle.

21 §

Milloin maidontuottaja on lopettanut maidontuotannon harjoittamisen eikä se johdu valtion kanssa tehdystä maidontuotannon rajoittamisesta koskevasta sopimuksesta tai jollei ole kysymys muusta tilapäisestä tuotannon keskeyttämisestä, on maatalouspiirin määrättävä tuotantokiintiö lakanneeksi lakkauttamispäätöksen antamispäivästä lukien.

Tuotantokiintiö on määrättävä lakanneeksi aina silloin, kun viljelijä on maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain 6 §:n 4 momentin tai maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/89) 9 §:n nojalla sitoutunut luopumaan maidontuotannostaan kokonaan. Tällaisen so-

Ehdotus

maatilalta tai osakkaiden maatiiloilta saada 16 §:ssä tarkoitettu osa yrityksen rehuntarpeesta, ei maatalaan katsota kuuluvaksi sellaista vuokrasopimuksen nojalla hallittua peltoa, jonka jäljellä oleva vuokra-aika tuotantokiintiötä vahvistettaessa on vähemmän kuin kolme vuotta.

19 §

Tuotantokiintiön vahvistaa 13 ja 14 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta maaseutuelinkeinopiiri.

20 §

Sen estämättä mitä 15—19 §:ssä säädetään, voi valtioneuvosto päättää, että aikaisemmin vahvistettuja tuotantokiintiöitä korotetaan päätöstä seuraavan tuotantokiintiöiden voimassaolajakson alusta lukien, kuitenkin enintään tarkkailukarjojen keskituotoksen nousua vastaavasti. Valtioneuvoston on tällöin otettava huomioon maidontuotannon kehitys ja valitseva markkinatilanne. Valtioneuvosto voi lisäksi määrätä perusteet, joiden mukaan tuottajalle voidaan vahvistaa tuotantokiintiö tuotantosuunnan vaihtamisen yhteydessä.

Maa- ja metsätalousministeriö voi tässä laissa tarkoitettujen rajoitusten estämättä erityisistä syistä vahvistaa tuotantokiintiön opetus-, koe- tai tutkimustoimintaa harjoittavalle maidontuottajalle.

21 §

Tämän lain nojalla vahvistettu tuotantokiintiö raukeaa, jos maidontuottaja on lopettanut maidontuotannon harjoittamisen eikä tuottaja ole viiden vuoden kuluessa maidontuotannon lopettamisesta lukien aloittanut uudelleen tuotantoa. Milloin lopettaminen johtuu maidontuotannon rajoittamisesta koskevasta sopimuksesta, jonka perusteella korvausta maksetaan valtion varoista, lasketaan edellä tarkoitettu viiden vuoden aika siitä, kun sopimuksen voimassaolo on päätynyt.

Maaseutuelinkeinopiirin on määrättävä tuotantokiintiö lakanneeksi aina silloin, kun viljelijä on maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain 6 §:n 4 momentin tai maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain 9 §:n nojalla sitoutunut luopumaan maidontuotannostaan pysyvästi.

Voimassa oleva laki

pimuksen tehneelle viljelijälle ei saa myöntää tuotantokiintiötä ennen kuin sopimuksen tekemisestä on kulunut 7 vuotta. Tuotantokiintiötä ei sanottuna aikana saa kyseistä tilaa varten myöntää myöskään sille, jolle maatilaa tai sen osan omistus- tai hallintaoikeus on sopimuksen tekemisen jälkeen siirtynyt.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettu maidontuotaja tai tilan uusi omistaja taikka haltija aloittaa maidon tuotannon uudelleen kiintiön lakkauttamisen jälkeen, voidaan hänelle, mikäli 12 §:n säännöksistä ei muuta johdu, hakemuksesta vahvistaa uusi, enintään entisen suuruisen tuotantokiintiö viiden vuoden kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin tuotantokiintiön lakkauttamista koskeva päätös on saanut lainvoiman.

Meijerin on ilmoitettava asianomaiselle maataloustoimistolle maidon toimittamisen sille lopettaneista tuottajista sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

25 §

Maaseutupiirin ja maatilahallituksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty.

Valituskirja voidaan toimittaa sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan, ja sen on lähetettävä valituskirja sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta muutoksenhakuviranomaiselle.

Ehdotus

Tällaisen sopimuksen tehneelle viljelijälle ei saa myöntää tuotantokiintiötä ennen kuin sopimuksen tekemisestä on kulunut seitsemän vuotta. Tuotantokiintiötä ei sanottuna aikana saa kyseistä tilaa varten myöntää myöskään sille, jolle maatilaa tai sen osan omistus- tai hallintaoikeus on sopimuksen tekemisen jälkeen siirtynyt.

Meijerin on ilmoitettava asianomaiselle maaseutuelinkeinopiirille maidon toimittamisen sille lopettaneista tuottajista sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

25 §

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Sanotun viranomaisen on tällöin lähetettävä valituskirjelmä liitteineen sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Valituslautakunnan 14 §:ssä tarkoitettussa lisäkiintiön myöntämisestä koskevassa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valituslupan. Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden

Voimassa oleva laki

Valituksenalaista päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin päättä.

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä ei peritä leimaveroa.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan 31 päivään elokuuta 1994 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain tullessa voimaan, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Ehdotus

ratkaistavaksi taikka jos luvan myöntämiseen on muu painava syy.

Päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin päättä.

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu, siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään tai määrätään. Maaseutuelinkeinopiirin päätös on kuitenkin maksuton.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan 31 päivään elokuuta 1996. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 . Kiintiökaudella 1.9.1993—31.8.1994 maidontuotantoon sovellettavia tuotantokiintiöitä sovelletaan ilman eri toimenpiteitä 1 päivänä syyskuuta 1994 ja 1 päivänä syyskuuta 1995 alkavilla kiintiökausilla. Tuottajalle, jonka kiintiö on alle 40 000 litraa ja joka on ylittänyt kiintiönsä vuonna 1990, 1991 tai 1992, vahvistaa maaseutuelinkeinopiiri kuitenkin 1 päivänä syyskuuta 1993 alkaneella kiintiökaudella kiintiöksi 40 000 litraa.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 §:n 1 momenttia voidaan edelleenkin soveltaa sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin kiintiöiden vahvistamista ja korottamista koskeviin hakemuksiin myönnettäessä kiintiöitä ennen tämän lain voimaan tuloa lakkautettujen kiintiöiden perusteella. Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 21 §:n 3 momenttia sovelletaan edelleen sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa, milloin tuotantokiintiö on maaseutuelinkeinopiirin päätöksellä lakkautettu ennen tämän lain voimaantuloa.

